

YSTÄVÄLLISYYSKOLIKKO

Lucy Stevenson Ewell
(Perustuu tositahtumaan)

Tämä kertomus tapahtui Yhdysvalloissa.

Nina virnisti teipatessaan kyltin mehukojuunsa. "Mehua! 25 senttiä", siinä luki. Hän pinosi muovimukit mehukannun viereen.

Oli helteinen kesäpäivä. Nina toivoi, että monet hänen naapureistaan haluaisivat mukavan, viileän juoman.

Herra Burleigh käveli ohi vetäen taaperoaan kärryssä. "Minä otan mehua." Hän laittoi kolikon Ninan purkkiin. Nina kaatoi hänelle mukillisen mehua.

Seuraavaksi Ninan ystävät Bethany ja Livvy ajoivat ohi pyörillään. Hekin pysähtyivät ja ostivat mehua. "Kiitos!" Bethany sanoi.

Nina ravisteli purkkiaan, ja purkissa olevat kolikot kilisivät. Hän oli jo ansainnut vähän rahaa!

Sitten Ninan lempinaapuri tuli ulos viemään roskia. "Hei, Nina", Máté sanoi. "Ottaisin mielelläni mehua."

Máté ja hänen vaimonsa Tanya olivat autta-
neet Ninan perhettä kovasti. Ninan isän kuoltua Máté auttoi heitä erilaisissa talon töissä. Kerran hän korjasi heidän vuotavan letkunsa. Hän karsi ja siisti korkeat puut heidän takapihallaan. Ja hän auttoi korjaamaan äidin auton, kun akku lakkasi toimimasta.

"Ole hyvä." Nina ojensi hänelle mukin.

Máté aikoi laittaa kolikon Ninan purkkiin, mutta Nina pysäytti hänet.

"Sinun ei tarvitse maksaa!" hän sanoi. "Tämä mehu on kiitos kaikesta siitä, miten olet auttanut meitä."

"Mutta kyltissä lukee 25 senttiä!" Máté sanoi. "Ja tämä mehu maistuu liian hyvältä ollakseen ilmaista."

Nina veti purkin pois ja nauroi. "Ei käy. Sinulle se on ilmaista!"

Seuraavana päivänä, kun Nina meni ulos hakemaan postia, hän pysähtyi. Auringossa kuistin portailla kiiteli hopeinen kolikko. Nina vilkaisi Mátén talolle päin. Hän oli varmaankin pannut kolikon siihen! Hän yritti vieläkin maksaa mehusta.

Nina hymyili. *Máté ei ole ainoa, joka osaa olla ovela*, hän ajatteli. Hän juoksi naapuriin ja laittoi kolikon Mátén kynnyksmatolle.

Seuraavana päivänä Nina meni ulos potkulaulemaan. Etuoven luona oli Mátén kolikko kukkaruukun vieressä.

Nina meni potkulaudallaan Mátén kodin luo. Tällä kertaa hän laittoi kolikon kuistin luona olevan kiven viereen.

Seuraa polkuja
niin näet, minne
kolikko piilotettiin
seuraavaksi!

1

Viikot vierivät. Kolikko kulki edestakaisin. Joka päivä Nina löysi kolikon uudesta paikasta heidän kuistiltaan. Ja joka päivä hän piilotti sen uuteen paikkaan Mátén kuistille.

Eräänä päivänä Nina meni ulos ja koki yllätyksen. Kolikosta oli tehty kaunis kaulakoru. Hän otti sen käteensä ja hymyili. Aurinko osui kolikkoon ja sai sen kiiltelemään.

Naapuritalossa Máté työskenteli puusepänverstaassaan.

"Kiitos!" Nina huusi sahan äänen yli.

Máté katsoi ylös. Nina piteli kaulakorua ylhäällä.

"Tanya auttoi minua tekemään sen", Máté sanoi. "Se on lahja meiltä kummaltakin, kun olet niin ystävällinen."

"Sinä taisit voittaa." Nina nauroi ja laittoi kaulakorun kaulaansa. "Tykkään siitä tosi paljon ja aion käyttää sitä aina."

Hän oli kiitollinen siitä, että hänellä oli niin ystävällisiä, huolehtivia naapureita.

4

2

5

3

